

«Минають дні, минають ночі...» (1845)

Шевченко Тарас Григорович

Минають дні, минають ночі,
Минає літо, шелестить
Пожовкле листя, гаснуть очі,
Заснули думи, серце спить,
І все заснуло, і не знаю,
Чи я живу, чи доживаю,
Чи так по світу волочусь,
Бо вже не плачу й не сміюсь...

Доле, де ти! Доле, де ти?

Нема ніякої,

Коли доброї жаль, боже,

То дай злої, злої!

Не дай спати ходячому,

Серцем замирати

І гнилою колодою

По світу валятись.

А дай жити, серцем жити

І людей любити,

А коли ні... то проклинать

І світ запалити!

Страшно впасти у кайдани,

Умирать в неволі,

А ще гірше — спати, спати

І спати на волі,

І заснути навек-віки,

І сліду не кинуть

Ніякого, однаково,

Чи жив, чи загинув!

Доле, де ти, доле, де ти?

Нема ніякої!

Коли доброї жаль, боже,

То дай злої! злої!

21 декабря 1845,

Вьюнища

Постійна адреса: http://ukrlit.org/shevchenko_taras_hryhorovych/mynaiut_dni_mynaiut_nochi